

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 P 902838 26 Rev
Sarajevo, 28.04.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Marijana Omerčaušević, predsjednica vijeća, Mustafa Šabić i Fatima Mrdović, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Š.B. iz K., koga zastupa punomoćnik Zahid Hadžić, advokat iz Visokog, protiv tuženog Adriatic osiguranje d.d. Sarajevo (pravni sljednik Bosna Sunce osiguranje d.d.), koga zastupa punomoćnik Zdenko Milas, advokat iz Sarajeva, radi isplate osigurane sume v.p.s. 22.500,00 KM (pravilno 11.250,00 KM), odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 P 902838 22 Gž od 21.01.2026. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 28.04.2026. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Revizija se dopušta i usvaja, nižestepene presude preinačavaju i sudi:

Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime osigurane sume isplati iznos od 11.250,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.05.2020. godine pa do konačne isplate, u roku od 30 dana od prijema ove presude.

Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime troškova parničnog postupka isplati ukupan iznos od 5.803,19 KM, u roku od 30 dana od prijema ove presude, dok se preko tog iznosa zahtjev odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 P 902838 21 P od 25.02.2022. godine odlučeno je:

„Tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi: „Tuženi je dužan tužitelju na ime isplate pripadajućeg dijela naknade od osigurane sume za trajni invaliditet po osnovu osiguranja od nezgode isplatiti iznos od 11.250,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 18.03.2020. godine kao dan podnošenja zahtjeva pa do isplate, kao i nakaditi troškove postupka sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja“ SE ODBIJA.

Obavezuje se tužitelj tuženom nadoknaditi troškove postupka u iznosu od 2.928,40 KM u roku od 30 dana.”

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 P 902838 22 Gž od 21.01.2026. godine žalba tužitelja se odbija i prvostepena presuda potvrđuje (stav 1. izreke), uz odluku suda u stavu 2. i 3. izreke o odbijanju zahtjeva tužitelja i tuženog za naknadu troškova žalbenog postupka.

Protiv drugostepene presude reviziju je, blagovremeno, pozivom na odredbu člana 237. stav 3., 4. i 5. Zakona o parničnom postupku, izjavio tužitelj.

Reviziju je izjavio zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači na način da se žalba tužitelja uvažava i tužbeni zahtjev usvaja u cijelosti, uz naknadu troškova postupka, uvećanih za troškove sastava žalbe i revizije, ili da se drugostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odluku po žalbi.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga revizije i po službenoj dužnosti, u smislu člana 241. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH” broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, dalje ZPP), ovaj sud je odlučio:

Revizija u pogledu postavljenog pravnog pitanja je dopuštena i osnovana.

Prema odredbi člana 237. stav 4. tačka 2) ZPP u slučajevima u kojima reviziju ne mogu podnijeti prema odredbi stava 2. tog člana, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalno-pravnog ili procesno-pravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a naročito ako je o tom pitanju revizijski sud već ranije zauzeo shvatanje, ali je odluka drugostepenog suda zasnovana na shvatanju koje nije podudarno sa tim shvatanjem.

Prema odredbi stava 5. tog člana u reviziji iz člana 237. stav 4. ZPP stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koje se na njega odnose, te izložiti razloga zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Revident smatra da je stav iz pobijane odluke po pitanju zastarjelosti prava na isplatu osigurane sume u suprotnosti sa pravnim shvatanjem Vrhovnog suda F BiH iz odluke broj: 32 0 P 237466 20 Rev od 08.07.2021. godine, te je postavio pravna pitanja koja glase:

- „Da li se vrijeme nastanka potraživanja propisano u članu 380. stav 1. ZOO veže za trenutak kada je završeno liječenje i kada je stabilizirano zdravstveno stanje tj. kada je osiguranik saznao za posljedice događaja, jer je tek tada moguće utvrditi procenat trajnog invaliditeta i obim obaveze osiguravača ili se kao vrijeme nastanka potraživanja smatra vrijeme kada se desio osigurani slučaj?

Navedeno je značajno zbog odgovora na sljedeće pitanje:

- „Da li se početak zastarnog roka iz člana 380. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima za potraživanje osigurane sume iz osiguranja od nezgode računa od prvog dana poslije proteka kalendarske godine u kojoj je nastao štetni događaj-povreda na radu ili od prvog dana poslije proteka kalendarske godine u kojoj je oštećeni saznao za posljedice povrede, odnosno kada je završeno liječenje i stabilizirano zdravstveno stanje, kada je tek moguće utvrditi postojanje i obim trajnog invaliditeta“?

Ovaj sud je izvršio uvid u pomenutu odluku i utvrdio da je tačan navod revizije da je stav iz pobijane odluke, po pitanju zastarjelosti prava na isplatu osigurane sume, protivan pravnom shvatanju iz presude Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 32 0 P

237466 20 Rev od 08.07.2021. godine, pa je odlučio da reviziju tužitelja dopusti i sam donese odluku u meritumu.

Predmet spora, relevantan u ovoj fazi postupka, je zahtjev tužitelja za isplatu osigurane sume, po osnovu police kolektivnog osiguranja (trajni invaliditet).

Iz činjeničnih utvrđenja nižestepeni sudovi, za koja je vezan ovaj sud (član 240. stav 2. ZPP), proizilazi da je tužitelj u vrijeme povređivanja bio zaposlen kod poslodavca Euro izgradnja d.o.o. Kiseljak, koji je sa pravnim prednikom tuženog imao zaključenu policu kolektivnog osiguranja prema kojoj visina osigurane sume za slučaj trajnog invaliditeta iznosi 75.000,00 KM, a da je tužitelj dana 11.01.2016. godine doživio povredu na radu, koje činjenice među strankama i nisu sporne.

Vještak medicinske struke je u svom pismenom Nalazu i mišljenju od 13.12.2021. godine i na glavnoj raspravi od 02.02.2022. godine utvrdio da je liječenje tužitelja u kontinuitetu trajalo, počev od povređivanja (11.01.2016. godine) pa do 2020. godine, da je zadnji operativni zahvat bio u mjesecu decembru 2019. godine, a da su posljedice nastale povrede (potpuna ukočenost skočnog zgloba lijeve noge) bile poznate već u mjesecu septembru 2017. godine.

Posljedice navedene povrede su da je kod tužitelja povrijeđena noga ostala kraća za 3 centimetra, i da postoji potpuna ukočenost povrijeđenog skočnog zgloba lijeve noge, te zaključak da prema Tablici BSO (pravni prednik tuženog) kod tužitelja postoji trajni invaliditet u ukupnom procentu od 15% (stranke nisu osporile Nalaz i mišljenje vještaka), te su ga nižestepeni sudovi prihvatili kao objektivni i stručan.

Nižestepeni sudovi su utvrdili da shodno Nalazu i mišljenju vještaka i stepenu trajnog invaliditeta tužitelja od 15%, te shodno osiguranoj sumi od 75.000,00 KM tužitelju bi po osnovu police kolektivnog osiguranja, koju je poslodavac tužitelja imao zaključenu sa tuženim, pripadao iznos od 11.250,00 KM, koliko je opredijeljenim tužbenim zahtjevom i potraživao.

Na ovako utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je donio presudu kojom je u cijelosti odbio zahtjev tužitelja za isplatu osigurane sume u iznosu od 11.250,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka, sa obrazloženjem da je nastupila zastarjelost prava na isplatu utuženog potraživanja, imajući u vidu vrijeme nastanka štetnog događaja (11.01.2016. godine) i vrijeme podnošenja tužbe sudu (20.05.2020. godine), te odredbu člana 380. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima..

Drugostepeni sud, odlučujući o žalbi tužitelja, prihvata činjenična utvrđenja, zaključke, pravna shvatanja i obrazloženje prvostepenog suda, te žalbu odbija i prvostepenu presudu potvrđuje u cijelosti, a odbija i zahtjeve stranaka za naknadu troškova žalbenog postupka, a što revizijskim prigovorom pogrešne primjene materijalnog prava osporava tužitelj.

Po ocjeni ovog suda, suprotno stavu nižestepeni sudovi, osnovano tužitelj ukazuje da su nižestepene presude rezultat pogrešne primjene materijalnog prava.

Pitanja koja su predmet ovog spora, i pitanja koja u reviziji postavlja tužitelj uređena su odredbom člana 380. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list R BiH“ broj: 2/92, 13/93 i 13/94, te „Službene novine F BiH“ broj: 29/03 i 42/11, dalje ZOO), koja u relevantnom dijelu glasi:

„Potraživanja ugovarača osiguranja, odnosno trećeg lica iz ugovora o osiguranju života zastarijevaju za pet, a iz ostalih ugovora o osiguranju za tri godine, računajući od prvog dana poslije protoka kalendarske godine u kojoj je potraživanje nastalo“.

Ključna pitanja od kojih ovisi osnovanost ili neosnovanost zahtjeva iz tužbe, na koja treba odgovoriti u ovoj odluci, jesu kada je nastalo potraživanje tužitelja, da li istekom kalendarske godine u kojoj se desio osigurani događaj (kakav stav imaju nižestepeni sudovi), ili istekom kalendarske godine u kojoj je liječenje tužitelja završeno, i kada je bio poznat konačan stepen trajnog invaliditeta tužitelja (kakav stav ima tužitelj)?

Navedeno pitanje regulisano je u članu 13. stav 1. i 3. Općih uvjeta za osiguranje osoba od posljedica nesretnog slučaja (nezgode), pravnog prednika osiguravača osiguranja (Bosna Sunce osiguranje), po kojima je zaključena policia osiguranja, i koji čine sastavni dio police iz koje tužitelj potražuje isplatu, na način da će osiguravatelj isplatiti osiguranu sumu, odnosno odgovarajući dio ili ugovorenu naknadu osiguraniku, odnosno korisniku u roku od 8 dana, nakon što je utvrđeno postojanje i visina obaveze (stav 1.).

Konačni postotak invaliditeta određuje se prema Tablici invalidnosti poslije završenog liječenja u vrijeme kada je kod osiguranika u odnosu na pretrpljene ozljede i nastale posljedice nastupilo stanje ustaljenosti, tj. kada se prema liječničkom predviđanju ne može očekivati da će se stanje pogoršati ili poboljšati. Ako to stanje ne nastupi ni po isteku treće godine od dana nastanka nesretnog slučaja, kao konačno se uzima stanje po isteku ovog roka i prema njemu se određuje procent invalidnosti (stav 3.).

Ovaj sud smatra da su citirane odredbe Općih uvjeta u dovoljnoj mjeri jasno i precizno određene te da ne bi trebalo biti dileme oko pravilnog tumačenja i primjene istih.

Iz činjenica koje su utvrdili nižestepeni sudovi, a naročito da je tužitelj bio osiguran kod tuženog policom kolektivnog osiguranja od posljedica nesretnog slučaja od 01.10.2015. godine, da je dana 11.01.2016. godine nastupio osigurani slučaj u kojem je tužitelj pretrpio tešku tjelesnu povredu (prijelom skočnog zgloba lijeve noge), da je vještak medicinske struke u svom Nalazu i mišljenju od 13.12.2021. godine (koji stranke nisu osporile) zaključio da su posljedice predmetne povrede, odnosno ishod liječenja preloma potkoljenice-ukočenje skočnog zgloba, bile poznate već u mjesecu septembru 2017. godine, kada mu se zdravstveno stanje ustalilo, proizilazi da je potraživanje tužitelja nastalo nakon mjeseca septembra 2017. godine, jer je tek tada bilo moguće utvrditi tačan procenat invalidnosti i tačnu visinu obaveze tuženog iz predmetnog ugovora o osiguranju.

Pravilnom primjenom materijalnog prava, na utvrđeno činjenično stanje, može se zaključiti da potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

Naime, ustaljenje odnosno stabilizacija zdravstvenog stanja osiguranika nastaje kada je njegovo liječenje završeno, jer je tek tada poznat, ili se može utvrditi ima li ili nema trajnog invaliditeta, i tačan procent trajnog invaliditeta. Zbog toga se vrijeme saznanja za opseg obaveze osiguratelja, odnosno vrijeme nastanka potraživanja, koje ima u vidu odredba člana 380. stav 1. ZOO, veže upravo za završetak liječenja od posljedica osiguranog slučaja.

Primijenjeno na konkretan slučaj potraživanje revidenta dospjelo je u septembru 2017. godini, slijedom čega je trogodišnji rok zastare iz člana 380. stav 1. ZOO počeo teći počev od 01.01.2018. godine, te imajući u vidu vrijeme podnošenja tužbe sudu (20.05.2020. godine), nesumnjivo proizilazi da nije protekao trogodišnji rok zastare, odnosno proizilazi da

potraživanje iz konačno opredijeljenog tužbenog zahtjeva nije zastarjelo, na što se i revizijom tužitelja osnovano i s razlogom ukazuje

Odluka o pravu na zakonske zatezne kamate na utuženo potraživanje temelji se na odredbi člana 277. ZOO, i to počev od podnošenja tužbe sudu pa do konačne isplate.

Zbog navedenog, valjalo je primjenom člana 250. stav 1. ZPP reviziju tužitelja usvojiti, obje nižestepene presude preinačiti i odlučiti kao u stavu prvom izreke ove presude.

Primjenom člana 397. stav 2., u vezi člana 386. stav 1. ZPP, obavezan je tuženi da tužitelju nadoknadi troškove postupka u dosuđenom iznosu.

Troškovi postupka odnose se na troškove sastava tužbe u iznosu od 360,00 KM (50% traženog iznosa), pristup na pripremno ročište od 30.09.2020. godine u iznosu od 360,00 KM (50% traženog iznosa), pristup na pripremno ročište od 02.11.2021. godine u iznosu od 360,00 KM (50% traženog iznosa), pristup na glavnu raspravu u iznosu od 720,00 KM, troškovi vještačenja u iznosu od 250,00 KM, troškovi prijevoza i utroška goriva u iznosu od 130,65 KM, PDV 269,00 KM, sastav žalbe protiv presude u ukupnom iznosu od 1.195,74 KM i troškovi sastava revizije u ukupnom iznosu od 2.737,80 KM (troškovi sastava revizije dosuđeni su primjenom Advokatske Tarife F BiH, koja je objavljena u „Službenim novinama F BiH“ broj: 43/2025 od 11.06.2025. godine), dok je preko dosuđenog iznosa zahtjev odbijen kao previsoko postavljen (stav 2. izreke).

Predsjednica vijeća
Marijana Omerčaušević, s.r.